51

a velint ⁊ valeāt loca ipsa bona eorū ac iura vtilit᷑ regere: et eorū ꝓuentꝰ ⁊ redditꝰ in ꝑsonarū vsum miserabiliū fidelit᷑ dispēsare: ⁊ q̄s in vsus alios bona ꝑdicta ꝯuertere ꝑsumptio verisimil᷑ non existat: in q̄bꝰ sub obtestatione diuini iudicij illorū ad q̄s dictorū locorū commissio ꝑtinet ꝯscias oneramꝰ. Illi etiā q̄bus dictorū locorū guberna/tio seu admīstratio cōmittet᷑ b c adinstar tutorū ⁊ curatorū iu/d ramentū prestare: ac de loco e f rū ipsorū bonis inuētaria cō/ficere: ⁊ ordinarijs seu alijs q̄bꝰ subsūt loca hmōi vel de g putādis ab eis ānis singul᷑ de admīstratione sua teneāt᷑ h reddere rōnē ꝙ si secus a q̄q̄ i fuerit attēpatū: collationē ꝓuisionē seu ordinationē ipsam carere decernimꝰ oī rok bore firmitatꝭ. ¶ Premissa l vo ad hospitalia militariū ordinū aut religiosorū etiam m aliorū extendi mīme volumꝰ quorū tñ hospitaliū rectoribꝰ in sancte obedientie virtute mādamꝰ: vt in illis ꝺm suorū ordinū instituta ⁊ antiq̄s obseruātias ꝓuidere paupibus et hospitalitatē debitā in ill᷑ tenere ꝓcurēt: ad qđ ꝑ supiores eorū arta districtiōe cogātur statutis aūt ꝯsuetudibus q̄buslibet ñ obstātibꝰ in pren missis. ¶ Cetero nr̄e ītētiōis existit: ꝙ si q̄ sint hospitalia o altare vel altaria ⁊ cimiterium ab antiq̄ hñtia ⁊ ꝑsbyteros celebrātes ⁊ sacra ecclīastica paupibꝰ mīstrātes: seu p si ꝓchiales rectores ꝯsueuerint in illis exercere ꝑmissa antiq̄ ꝯsuetudo ꝟuet quo ad exercēda ⁊ mīstrāda spūa q lia supradicta. De Iurepatronatus. Clemēs. v. ī ꝯcilio Vien. Si ꝑtatꝭ ad ecclesias ꝑ patronos ecclīasticos in q̄bꝰ ipsi ñ ꝯsueuerūt onia supportare nō assignauerūt infra terminū cōpetentē congruā portionē: diocesanꝰ eā

ꝑcepta. iste vo erit tpalis adinstar tutorū ⁊ curatorū ꝺ q̄bꝰ sequit᷑: ⁊ ꝑsidentiū ciuitati romane: ꝺ q̄bꝰ ꝺ elec. fūdamēta. li. vi. vel alijs ciuitatibꝰ vel vniuersitatibus. ꝺ q̄bꝰ satis scripsi post Hosti. ꝺ iudi. c. fi. fa. ad h̄ ē. c. cōpil. ꝺ sup. neg. ꝑla. c. vno. in ꝑn. ibi: cōmittere ⁊ qđ ibi dixi ꝯsuetudo nō recipit hanc lr̄am. imo it: hodie sicut olim instituunt᷑ ꝑpetui rectores i locis talibꝰ ⁊ facit lr̄a regere q̄ sequit᷑: declaranda esset in h̄ mēs huiꝰ littere.
a ¶ Valeant. cū effectu. ē. de cle. nō resi. c. iij. et. iiij. b ¶ Tutorū ⁊ curatorū: iurāt enī isti facere vtilia pupillis vel adult᷑ q̄bus deputantur et ꝑmittere inutilia ipsorū etiā res ⁊ ꝑsonas ad cōmodū: ⁊ vtilitatē eorū bona fide custodire et saluare inuētarium ꝺ rebꝰ eorū facere: ⁊ administratiōis sue rōnē tempe debito reddere cū resi/duorū resignatione: eo saluo ꝙ sꝑ vti valeāt veritate: qđ vide ī Spe. ꝺ tuto. in ꝑma colūna: et ꝓbat᷑. C. ꝺ epis. audi. l. ꝺ creatiōibꝰ. C. ꝺ cura. furio. l. fi. cū similibꝰ. tutor aūt datur pupillo: curator adolescenti: ⁊ interdū maiori furioso vel ꝓdigo. vel his silibus. datur etiam bonis ⁊ ad causas ⁊ ad lites: de q̄bꝰ oībus in Specu. de curatore. c ¶ Iuramentū. cōcor. ī. de hereti. c. j. § porro. d ¶ Prestare. no. qr ꝺ satisdatiōe nil dicit ad quāitamē tutores ⁊ curatores tenent᷑: nisi sint testamētarij: vel ex inq̄sitiōe dati. C. ꝺ tuto. qui ñ satisdēt. l. in dubiū. ⁊ l. non oīum. de cura. furio. l. fi. insti. ꝺ satisda. tuto. in ꝑnci ⁊ sic soli legitimi: ⁊ sine inq̄sitiōe dati satisdant: ⁊ ibi ꝺ hoc. ⁊ ī Specu. ꝺ tuto. § si autē. v. horū. cum autem isti rectores ex inq̄sitione dentur: merito satisdatiōe non onerant᷑. facit. C. de epis. ⁊ cleri. orphanotrophos. in ꝑnci. nisi ꝓpter vxorē ⁊ filios suspectꝰ esset. xviij. di. de syracusane. sed tali suspecto cōmitti nō dꝫ. vt. ē. e ¶ Bonis mobilibꝰ ⁊ īmobilibꝰ. ꝺ testa. relatum. ij. ff. de verbo. signi. bonorū. f ¶ Inuentaria. que alias repertoria dicunt᷑. ff. de admi. tutu. tutor qui repertoriū. ⁊ ad hoc tutores ⁊ curatores tenent᷑. C. de admini. tuto. l. tutores. ij. de cu. fu. l. fi. ⁊ formas diuersorū inuentariorum. vide in Specu. de instru. edi. § fi. ⁊ de his ibi. v. sūt etiam. g ¶ Annis singulis. per hanc litterā videtur ꝙ etiam non petitam teneat offerre: alias si terminꝰ statutꝰ non esset: pone exemplū. ē. ea. compi. ꝺ testa. c. vno. satꝭ videret᷑ sufficere ꝙ hoc faceret cū requisitus esset. de iureiuran. c. breui. facit qđ no. ꝺ elec. cupientes. § si vero. in. v. glo. h ¶ Reddere rōnē ꝯtra. C. de epis. ⁊ cle. orphanotrophos. in fi. ⁊ autē. de eccle. § pe. col. ix vbi dr̄ tales ad rōnē reddendā nō teneri. Sol. illud correctū ꝑ auten. posteriorem. ꝺ san. epis. § iconomos. col. ix. ita ibi soluit glo. tu dic veriꝰ ꝑmas leges ñ correctas: sed loquunt᷑ ꝺ ratione reddēda orphanis vel paupibꝰ ad quā isti nō tenent᷑: qđ sonat ibi tex. dicēs ꝙ ñ subiacēt tutelaribus vel curatorijs rōnibus. § iconomos: loq̄t᷑ expsse ꝺ ratione reddēda epō ad quā tenentur. vt ibi ⁊ hic: sed hoc h̄ addit᷑ ꝙ singulis ānis ad hoc teneantur.
i ¶ Attēptatū. s. qr ꝯferunt᷑ in beneficiū secularibus clericis vel personis: nō talibus: vt dictū est. ē.
k ¶ Premissa scilicet ꝺ supple tione ordinariorū: etiā quo ad exēpta: ꝙ ꝯferant᷑ in bñficiū de iuramēto inuētario: ⁊ rōne reddēda. Io. an.
l ¶ Militariū. vt sancti Io. hierosoly. scte Marie theutonicorū calastrensiū ⁊ similiū. m ¶ Aliorum sunt quedā religiōes sup hospitalitate fundate: vt cruciferorū vel dato ꝙ nō sint ad h̄ fundate: hñt tñ hospitalia. Io. an. n ¶ Ceterū. q̄rta ps. o ¶ Altare. talia: hospitalia cū ecclesia vel altari cimiterio: vel alio iure ꝓchiali: vel q̄ alias sint ꝑpetua ⁊ religiosa exigi nō pñt sine auct̄e diocesani: alꝭ tñ q̄libet domum suam vel partem domus ad hospitalitatē pauperū disponere posset: sed tunc penitere posset: ⁊ vide qđ dixi eo. ti. ad h̄ sup. j. glo. ⁊ qđ no. Hosti. in sum. ꝺ regu. § j. v. q̄d ꝺ rusticis ex q̄ aūt hospitale est locꝰ religiosus: et auct̄e epi deputatꝰ: bñ pñt talia sibi accedere. ē. ea. compil. de ꝑben. ꝑ lr̄as. p ¶ Parrochiales. s. in q̄rū ꝓchijs ꝯstructa sunt hospitalia ꝓ q̄bus facit ius cōe. de ꝑscrip. ex transmissa. ⁊ de resti. spo. ad decimas li. vj. statur tamen ꝯsuetudini. Licet ergo hospitale et ipsius familia ⁊ pauperes ibi degentes sint de parrochia matricis ecclesie: potuit tamen prescribere hospitale: ꝙ per proprium sacerdotem illis spiritualia ministrentur. q ¶ Supradicta. ꝯcor. xxiiij. q. j. pudenda. de elec. nihil ē in fi. ⁊ fa. ī. de ꝑuil. c. j. in fi.